

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-182(12)/15/16/IK

Warszawa, dnia 26 lutego 2016 r.

DECYZJA DNR-1/16/2016

Na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sukienki ILZA (kod: EAN 5907636100393) oraz sukienki LILKA (kod: EAN 59007636105060), wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorcę Alinę Śliwińską, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą F.H.U.P. „Al-Da” Alina Śliwińska w Rzeszowie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez te produkty i umarza postępowanie administracyjne.

Uzasadnienie

Pismem z 20 listopada 2015 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczącymi sukienki ILZA (kod: EAN 5907636100393) oraz sukienki LILKA (kod: EAN 59007636105060) (dalej także jako: „sukienki”), wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorcę Alinę Śliwińską, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą F.H.U.P. „Al-Da” Alina Śliwińska w Rzeszowie.

W toku kontroli przedsiębiorcy Mirosławy Kowalskiej, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Kid’s Fashion Mirosława Kowalska przy ul. Bohaterów Warszawy 40, CH NOWY TURZYN w Szczecinie, inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali ocenie bezpieczeństwa i badaniom organoleptycznym kwestionowane sukienki w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322) (dalej jako:

„ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), posiłkując się postanowieniami normy PN-EN 14682:2015-02 *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej. Sznurki i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej. Specyfikacja* (zwanej dalej normą).

Sukienka ILZA (kod: EAN 5907636100393) w kolorze szarym z różowymi przeszyciami, występuje w rozmiarze 92, przeznaczona jest dla małych dzieci w rozumieniu pkt 2.1 normy, zgodnie z którym za małe dziecko uważa się dziecko w wieku od urodzenia do 7 roku życia, co uwzględnia wszystkie dzieci o wzroście do 134 cm włącznie. Sukienka zapinana jest na plecach za pomocą zamka błyskawicznego, a przy dekolcie zamocowano w sposób trwały elementy dekoracyjne w postaci kokardki oraz czterech guzików. Dodatkowo, po jej bokach przyszyto szarfę o szerokości 35 mm, wiązaną z tyłu ubioru w pasie. Długość części zwisających mierzonych od punktu wiązania wynosiła 360 mm i zwiślały one poniżej krawędzi ubioru. Od strony wewnętrznej sukienki umieszczono wszywkę z informacjami dotyczącymi rozmiaru, nazwą przedsiębiorcy, składu surowcowego oraz sposobu konserwacji.

Sukienka LILKA (kod: EAN 5907636105060) w czarno-białą pepitkę w rozmiarze 92, również jest przeznaczona dla małych dzieci w rozumieniu pkt 2.1 normy. Na wysokości klatki piersiowej zostały zamocowane w sposób trwały dekoracje w postaci czerwonej tasiemki oraz dwóch aksamitek z kryształkiem. Dodatkowo, posiada szarfę koloru czerwonego, przyszytą po bokach, o szerokości 30 mm, wiązaną z tyłu ubioru w pasie. Długość części zwisających mierzonych od punktu wiązania wynosiła 390 mm i zwiślały one poniżej dolnej krawędzi ubioru. Od strony wewnętrznej sukienki umieszczono wszywkę z informacjami dotyczącymi rozmiaru, nazwą przedsiębiorcy, składu surowcowego oraz sposobu konserwacji.

W wyniku badań organoleptycznych inspektorzy Inspekcji Handlowej, stwierdzili, iż produkty te mogą stwarzać zagrożenie dla użytkowników z uwagi na zastosowanie w obu modelach sukienek szarfy przeznaczonej do wiązania z tyłu, która zwisa poniżej dolnej krawędzi ubioru. Dodatkowo w przypadku sukienki LILKA długość szarfy mierzona od punktu wiązania była większa niż 360 mm. Tym samym, zastosowane rozwiązania konstrukcyjne były niezgodne z pkt 3.4.4 normy, którym wskazuje, iż w przypadku małych dzieci, paski wiązane i szarfy przeznaczone do wiązania z tyłu ubioru są dozwolone pod warunkiem, że gdy są rozwiązane, długość części zwisających mierzona od punktu wiązania nie będzie większa niż 36 cm ani nie będą zwiślały poniżej krawędzi ubioru.

W związku z powyższymi nieprawidłowościami, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23), pismem z 26 listopada 2015 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Alinę Śliwińską prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą F.H.U.P. „Al – Da” Alina Śliwińska w Rzeszowie (stronę postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sukienek. Następnie, w drodze postanowienia z 27 listopada 2015 r., wydanego na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, organ nadzoru wyznaczył stronie postępowania termin 21 dni od dnia otrzymania powyższego postanowienia na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkty będące przedmiotem postępowania, wskazując jednocześnie, jakie działania powinna w tym zakresie podjąć i jakie dowody potwierdzające ich podjęcie przekazać.

W piśmie z 16 grudnia 2015 r. strona postępowania oświadczyła, że jest wytwórcą kwestionowanych sukienek, które wyprodukowała w 2013 r. w małej ilości. Równocześnie strona postępowania wskazała, iż zarówno ona jak i jej kontrahenci nie posiadają ww. sukienek na stanie magazynowym, na potwierdzenie czego przedłożyła wydruki z poczty elektronicznej z oświadczeniami dwóch dystrybutorów. Ponadto, strona postępowania poinformowała, iż nie miała żadnych reklamacji odnośnie przedmiotowych produktów.

Pismem z 4 stycznia 2016 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do wyjaśnienia rozbieżności w zakresie poinformowania dystrybutorów o konieczności zweryfikowania stanów magazynowych pod kątem posiadania tych produktów oraz ewentualnego ich zwrotu w celu podjęcia działań naprawczych. Organ nadzoru zwrócił się również o przekazanie oświadczeń pozostałych kontrahentów o nieposiadaniu ww. ubrań bądź faktur korygujących potwierdzających ich odbiór od tych przedsiębiorców. Jednocześnie Prezes UOKiK wskazał, iż w przypadku zwrotu sukienek, powinny zostać podjęte działania zmierzające do wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez te produkty. Ponadto, ww. pismem organ nadzoru wystąpił do strony postępowania o określenie ilości dostarczanych ww. egzemplarzy sukienek poszczególnym kontrahentom ze wskazaniem okresu, w którym one były wprowadzane na rynek, a w przypadku prowadzenia sprzedaży detalicznej - określenie liczby produktów sprzedanych w ten sposób.

W odpowiedzi na powyższe, strona postępowania pismem z 8 lutego 2016 r. przedłożyła oświadczenia dziewięciu dystrybutorów o nieposiadaniu kwestionowanych

sukienek. Jednocześnie strona postępowania przedłożyła zestawienie wraz numerami faktur, z którego wynika, iż sprzedała każdemu z przedsiębiorców 67 szt. sukienek ILZA oraz 38 szt. sukienek LILKA. Ponadto, strona postępowania wskazała, iż nie prowadziła sprzedaży detalicznej.

Pismem z 27 stycznia 2016 r. Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o przekazanie oświadczeń od dwóch dystrybutorów uzupełnionych zgodnie z art. 22a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Jednocześnie organ nadzoru poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz zgłoszonych żądań.

W dniu 8 lutego 2016 r. strona postępowania przedłożyła oświadczenia od dwóch kontrahentów o nieposiadaniu kwestionowanych sukienek na stanie magazynowym spełniające wymagania, o których mowa w art. 22a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca Alina Śliwińska, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą F.H.U.P. „Al-Da” Alina Śliwińska w Rzeszowie, wprowadziła sukienkę ILZA (kod: EAN 5907636100393) oraz sukienkę LILKA (kod: EAN 59007636105060) na polski rynek i jest ich producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zgodnie z którym za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym działalność polegającą na wytwarzaniu produktu. W toku postępowania jego strona oświadczyła, że jest wytwórcą przedmiotowych sukienek.

Zgodnie z art. 10 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1

ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie jest produktem bezpiecznym. W myśl art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami. Z uwagi na fakt, że norma PN-EN 14682:2015-02 jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa spodni z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanych sukienek stanowiły wyniki badań organoleptycznych tych ubiorów, przeprowadzone przez inspektorów Inspekcji Handlowej. W wyniku powyższych badań ustalono, iż produkty te mogą stwarzać zagrożenie dla użytkowników z uwagi na zastosowanie w obu modelach sukienek szarfy przeznaczonej do wiązania z tyłu, która zwisa poniżej dolnej krawędzi ubioru. Dodatkowo w przypadku sukienki LILKA (kod: EAN 5907636105060) długość szarfy mierzona od punktu wiązania była większa niż 360 mm. Tym samym, zastosowane rozwiązania konstrukcyjne były niezgodne z pkt 3.4.4 normy.

Stwierdzone nieprawidłowości mogą stać się przyczyną nieszczęśliwego wypadku i powstania urazu w trakcie użytkowania przez dzieci sukienki na placu zabaw, np. zaczepienie szarfy o element konstrukcyjny na placu zabaw lub jeździe na rowerze.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK uznał, że kwestionowane sukienki nie spełniają wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, a stwierdzone nieprawidłowości stwarzają zagrożenie dla zdrowia ich użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie kwestionował powyższych ustaleń.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

W toku niniejszego postępowania, na podstawie dowodów zgromadzonych w aktach sprawy, Prezes UOKiK ustalił, że strona postępowania wytworzyła w 2013 roku 67 szt. sukienek ILZA (kod: EAN 5907636100393) oraz 38 szt. sukienek LILKA (kod: EAN 59007636105060), które następnie sprzedała dziesięciu dystrybutorom. W toku

postępowania jego strona przekazała oświadczenia dystrybutorów produktu, potwierdzające nieposiadanie ww. ubiorów, a także oświadczenie przedsiębiorcy o zniszczeniu 2 szt. sukienek.

Mając powyższe na uwadze Prezes UOKiK uznał, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez sukienki i umorzył postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa tego produktu na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 w związku z art. 5 § 2 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz w związku z art. 29 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2015 r. poz. 184, z późn. zm.) oraz na podstawie art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Anna Mazurak